

Allmennhetens tillitsperson

I sommer sendte NRK den danske dokumentaren «Den Sorte Svane», og seerne ble dratt inn i et intrikat samspill mellom organisert kriminalitet, jurister og en selvtitulert revisor. Serien ga et sjeldent innblikk i hvordan hvitvasking blir satt i system, fakturaer blir fabrikkert og personer med tilsynelatende legitimitet lar seg bruke i de kriminelles tjeneste. Det vil være naivt å tro at tilsvarende ikke finnes i Norge.

Statsautorisert revisor
Johan Lid Nordby
Styreleder i Revisorforeningen

I min første leder i Revisjon og Regnskap ønsker jeg derfor å rette fokus mot det som for meg er det mest grunnleggende i vår profesjon – rollen som allmennhetens tillitsperson. Gjennom loven er vi gitt en svært viktig rolle for at markedene skal fungere, og at allmennhetens interesser ivaretas. Når vi eksponeres for krevende problemstillinger, er det dette hensynet som må være avgjørende i de konklusjonene vi tar. Allmennhetens tillitsperson er noe langt mer enn å være selskapets representant. Når vi legger til at dette ansvaret er i stadig endring, sier det også mye om den spennende tiden vi går i møte.

For noen uker siden deltok jeg på den nordiske revisorforeningens (NRF) årsmøte i Stavanger. Her deltok representanter fra alle de nordiske revisorforeningene, samt gjester fra internasjonale revisorforeninger og standardsettere. Over tre dager hadde vi svært interessante diskusjoner viet utelukkende til bærekraft og teknologi.

Det synes klart at vår attestasjon av bærekraft vil stille nye krav til både kapasitet og kompetanse. Når vi attesterer på selskapenes bærekraftsrapportering, vil allmennheten kunne forvente at de kan stole på den. Så må vi hjelpe hverandre med å kommunisere

utad hva dette betyr i praksis. Brukerne av bærekraftsrapporteringen vil ikke nødvendigvis være de samme som brukerne av finansiell rapportering. I den grad man snakker om et forventningsgap i finansiell revisjon mellom hva en revisjon er og hva en bruker tror det er, er det liten tvil om at dette forventningsgapet blir større når vi kommer til bærekraft. Å finne den riktige balansen som både ivaretar formålet med reglene og bidrar til en reell endring, samtidig som listen for ren beretning legges på et nivå som gjør at tilliten til våre attestasjoner ivaretas, vil etter mitt syn være den store utfordringen her i årene som kommer.

Videre ser vi at kunstig intelligens (AI) blir en stadig større del av vår hverdag. Ikke bare kan vi forvente at våre klienter vil bruke AI til å bistå dem i rapporteringen, AI vil også prege måten vi selv jobber på. Slik sett var det interessant å høre på årsmøtet i Stavanger at det i de globale organisasjonene syntes å være en større frykt for at vi begrenset bruken av teknologiske nyvinninger, enn at vi i for stor grad omfavner det. Selv om vi ikke nødvendigvis fullt ut forstår hvordan AI kommer frem til sine konklusjoner, er det ikke til å legge skjul på at det også kan finnes svakheter med en manuell prosess utført av en menneskelig hjerne under tidvis stort tidspress. Det blir

spennende å se hva standardsetterne fremover kommuniserer rundt disse områdene, og hvilke krav som vil gjelde når vi etter hvert supplerer og delvis til og med erstatter dagens prosesser med kunstig intelligens. At behovet for tillit til det som genereres av rapportering fremover derimot ikke vil bli noe mindre med disse endringene, synes imidlertid helt klart.

Så når vi nå går rakrygget inn i en ny sesong, så håper jeg vi alle kan reflektere litt ekstra over hva dette betyr i praksis, og hva formålet med det vi holder på med er. Revisor har høy tillit i samfunnet. Vi har en viktig rolle når det kommer til forebygging av økonomisk kriminalitet. Vi går videre inn i en ny epoke der vi skal bidra til tillit til bærekraftsrapporteringen, og gjennom det forebygge grønnvasking og sosial vasking. Når dette så toppes med mulighetene og risikoene som følger med AI, så er det liten tvil om at vår rolle som revisor vil bli utfordrende og kreve allsidighet. Men jeg føler meg trygg på at også dette kommer vi til å mestre, og allmennheten skal fortsatt kunne forvente at vi er den tillitspersonen vi skal være.

Fordi tillit er det mest verdifulle vi har.